

[Poul Nielson.]

politik jo være så mange ting, men disse afgørelser, der hviler på en uheldig generalisering af en bestemt kategori, bærer desværre præg af, at man i visse kommunalbestyrelser eller i flertallet i visse kommunalbestyrelser øjensynlig foretrækker at tale ned til folks fordomme fremfor at tale op til deres forhåbninger, når man skal tale politik. Så næste gang vi glade besynger det kommunale selvstyres velsignelser, bør vi huske denne sag, ikke for at lægge op til en beskæring af det kommunale selvstyre, men ligesom for at understrege det ansvar, som også i en større politisk sammenhæng bliver lagt ud til kommunerne, hvis de skal kunne køre selvstændigt på f. eks. et område som dette. Det er jo helt frivilligt, om den enkelte kommune vil modtage nægterne eller ej, og det kan vi næppe ændre på, men jeg konstaterer med tilfredshed, at indenrigsministeren i nogle udtalelser til pressen herom har udtrykt sig med en så tilpas skarphed, at jeg føler mine synspunkter godt nok dækket ind derfra.

Til slut vil jeg give mit partis tilsagn om en hurtig gennemførelse af lovforslaget. Det indbyder efter vores opfattelse ikke til den store principdebat, og vi håber, at alle de øvrige partier vil være indstillet på det samme. Der er jo kun tale om en ændring, som bringer et lille område på linje med resten af ordningen, og som ikke foruddiskontorer noget som helst bestemt med hensyn til, hvad vi skulle gå hen og blive enige om i forbindelse med den kommende forsvarsreform. Jeg går ud fra, at lovforslaget nu på sædvanlig vis sendes til behandling i et særligt udvalg, og jeg håber, at vi kan blive enige om en hurtig vedtagelse.

Lowzow: Som sagt ved behandlingen af SF's forslag vedrørende militærnægtere føler det konservative folkeparti ikke, at det er lettelse af tjenestetiden for militærnægterne, der trænger sig på som ønskeligt i øjeblikket. Hele denne lovgivning må vi vurdere ud fra det hovedsynspunkt, at vi øn-

sker aftjeningen af militær værnepligt som det almindelige og naturlige. Det har vi aldrig lagt skjul på, og det står vi fast ved. Vi anerkender så, at der er en gruppe af befolkningen, som af vægtige grunde ikke ønsker at udføre denne værnepligt, men som er villig til at tage en ekstra tjenestetid for at opnå fritagelse for den almindeligt pålagte værnepligt. Men hvis ikke der stadig pålægges dem, som ønsker at afvige, visse byrder, vil det ikke være ret lang tid, før det almindelige system bliver umuligt at administrere.

Nu var den socialdemokratiske ordfører ved at gøre dette til en generel militærnægterdebat, men jeg tror, at lovforslaget bedre karakteriseres ved en lille del af den socialdemokratiske ordførers indlæg, der gik ud på, at ordføreren var mægtig tilfreds med, at ministeren her har fundet et punkt, hvor man kunne ændre. Dette, tror jeg, karakteriserer det fremsatte lovforslag.

De, der omfattes af det foreliggende lovforslag, er en gruppe, som undervejs har haft mulighed for at bestemme sig flere gange. Det er mennesker, som har modtaget deres militære uddannelse, som er færdige med deres uddannelse, og vi har altså alle investeret et stort beløb i denne uddannelse og i dem. Hvis de på det sene tidspunkt skifter mening, er alle investeringerne spildt, og hvis et sådant meningsskifte bliver ret almindeligt, vil vort beredskab blive helt gennemhullet og uanvendeligt.

Vi mener derfor stadig at måtte fastholde, at en beslutning om at ville være militærnægter på et så sent tidspunkt af tjenestetiden skal være noget helt ekstraordinært, og for at fastholde dette som praksis mener vi ikke, det vil være gavnligt at nedskære den tid, en sådan nægter må aftjene i stedet for at tage sin som regel ret korte genindkaldelse til værnene. Jeg kan derfor ikke love det konservative folkepartis medvirken til dette lovforslags gennemførelse.

Arne Christiansen: Det er vel stort set almindeligt accepteret, at der bør være en